

Skatteministeriet

28. oktober 2019
J.nr. 2019 - 8535

Til Folketinget – Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 65 af 10. september 2019 (alm. del).
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kathrine Olldag (RV) og Zenia Stampe (RV).

Morten Bødskov

/ Mette Kildegaard Graversen

Spørgsmål

Vil ministeren opstille en tabel med virkningen på det umiddelbare provenu og efter tilbageløb og adfærd samt arbejdsudbud for hvert år i årene 2020 til 2030, hvis man øger afgiften på forbrænding af affald med henholdsvis 50, 100, 150, 200 og 250 kr. pr. ton, samt konsekvensen for import/eksport af forbrændingseget affald?

Svar

Forbrænding af affald er omfattet af energiafgiften på fossile brændsler og CO₂-afgiften. Overordnet er energiafgiften på fossile brændsler og affald 56,7 kr./GJ i 2020¹. Ved blandedt affald skelnes ikke mellem VE-affald eller fossilt affald. Afgiftssatsen er baseret på det beregnede energiindhold i affaldet.

Affald indeholder i gennemsnit godt 10 GJ/ton. Dette varierer imidlertid betragteligt fra 2 GJ/ton (affald med et højt vandindhold) til 42 GJ/ton (plastaffald). Afgiftsforhøjelser på 50, 100, 150, 200 og 250 kr./ton vil omregnet svare til omtrent henholdsvis 5, 10, 15, 20 og 25 kr./GJ.

Afgiftssatsen på affald til forbrænding afvejer en række hensyn og skal bl.a. ses i lyset af det overordnede affaldshierarki, hvor det er bedst at undgå affaldsproduktion, næstbedst at genbruge eller genanvende affald, tredjebedst at bruge affald som brændsel og dårligst at deponere affald.

Derudover skal afgiftssatsen ses i lyset af eksport/import af affald og forbruget af andre brændsler til energiproduktion. En højere afgift på affald kan bl.a. være med til at reducere niveauet af affald til forbrænding, hvorved der kan ske et skifte til andre varmekilder såsom fossile eller VE-brændsler. Det kan også medføre en øget eksport af affald og deponering.

Provenueffekterne af forhøjelser af den eksisterende afgift på affald kan kun vurderes med betydelig usikkerhed. Det skyldes, at der er stor usikkerhed om effekterne af at lave en selektiv forhøjelse for én type af fossile brændsler uden at se på de fossile brændsler i sammenhæng. I det omfang en forhøjelse af afgiften på affald medfører et skifte over mod afgiftsfri VE-brændsel, vil provenueffekterne kunne være negative efter adfærd.

Det skønnes, at en afgiftsforhøjelse for affald med 50 kr./ton, svarende til en afgiftsforhøjelse på ca. 5 kr./GJ, vil medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 100 mio. kr. i 2020, faldende til ca. 80 mio. kr. i 2030, *jf. tabel 1*.

Provenuet efter tilbageløb, adfærd og arbejdsudbud vurderes med betydelig usikkerhed at udgøre ca. 60 mio. kr. i 2030. Det er antaget, at en højere afgift overvælttes i varmepri- serne. Den højere varmepris reducerer forbruget af varme, hvilket reducerer brugen af afgiftsbelagte brændsler, herunder fossilt affald.

¹ Afgiften på affald er opdelt i to afgifter – affaldsvarmeafgiften og tillægsafgiften.

Tabel 1. Provenuvirkning af afgiftsforhøjelser af affald

Mio. kr. (2020-niveau)		2020	2025	2030
50 kr./ton	Umiddelbart merprovenu	100	90	80
	Efter tilbageløb og adfærd	90	70	60
100 kr./ton	Umiddelbart merprovenu	210	190	180
	Efter tilbageløb og adfærd	200	150	140
150 kr./ton	Umiddelbart merprovenu	320	290	270
	Efter tilbageløb og adfærd	300	220	210
200 kr./ton	Umiddelbart merprovenu	430	390	360
	Efter tilbageløb og adfærd	390	290	280
250 kr./ton	Umiddelbart merprovenu	530	490	450
	Efter tilbageløb og adfærd	490	360	340

Anm.: Der er anvendt samme adfærdseffekter som i Afgift- og tilskudsanalysen på energiområdet, men uden at der sker et skifte mod VE. Der er regnet med, at adfærdseffekterne indføres over en periode på 5 år. Det er forudsat, at afgiftsgrundlaget er lavere end væksten i BNP, hvormed provenuet udhules over tid. Det skyldes, at grundlaget forventes at være nogenlunde konstant over perioden, mens BNP forventes at stige. Det er forudsat, at affaldshierarkiet opretholdes, så der ikke sker et skifte over mod mere deponi.